



A tartalomból:

Lelkeszi jelentés	2
Felügyelői jelentés	6
Másodfelügyelői beszámoló	8
Gazdasági beszámoló	10
Számvevőszéki jelentés	13
Énekelve adok hálát	15
Ünnepi istentisztelet	16
Jézus utolsó vacsorája	17

„Feltámadt Isten szent Fia.
Ónéki zeng a glória.
Hallelúja, halleluja!
Legyőzte sírnak éjjelét.
Dicsérjük Jézus nagy nevét!
Hallelúja, halleluja!”

(EÉ 218, 1)

Áldott húsvéti ünnepeket
kívánunk minden kedves
Testvérünknek!

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ



2014. I. szám

Isten akarátába simulva

1. Mózes 22.

Minden idegszálunkkal ellenkezünk az ellen, amit Isten parancsolt, amit Ábrahám végigvitt. Annak ellenére ellenkezünk, hogy nap mint nap hasonló dolgokat élünk át. Olyan hétköznapiakat, hogy már nem tudósít róla a média. Legfeljebb statisztikáról kapunk hírt, hogy egy év alatt hány gyermeket – magzatot – áldoznak fel. Nem külső parancsra, hanem saját elhatározásból.

Nem ismeretlen előttünk ez a történet azért sem, mert legtöbbször már viaskodtunk az Úrral, amikor a hozzánk legközelebb állók közül hívott valakit vissza. Legtöbbször már végigjártuk Ábrahámmal a Morijja földje felé vezető utat, végsőkéig reménykedve, hogy még visszajövünk ketten együtt. Sokunk számára nem ismeretlen út az, amit Ábrahám végigjárt, és bár visszaemlékezni is nehéz, mégis úgy emlékezünk vissza saját utunkra, hogy valami ott közben bennünk megváltozott, és megismertük a Húsvét örömét, megkaptuk a feltámadás bizonyosságát. Talán egymásra is másként nézünk ezzel a tapasztalatunkkal. Mert a Morijja földjét megjárva Isten cselekedett velünk.

Ebben a történetben ugyanis Ábrahám alig tesz valamit. Végig ő cselekszik ugyan, de mindent Isten rendelése szerint tesz. Isten cselekszik vele. Ábrahám nem tud másként cselekedni. Lassítja ugyan az eseményeket, de nem tud mást tenni, mint ami Isten akarata.

Két önálló tette van Ábrahámnak. Kétszer föltekint. Először megpillantja a hegyet, amely felé tart. Másodszor amikor feltekint, megpillantja a kőt, amely Izsák helyett áldozattá lesz. Kétszer feltekint Ábrahám, és ahogy feltekint, úgy formálódik benne Isten akarata. S ahogy feltekintünk Ábrahámmal együtt, egyre pontosabban rajzolódik ki előttünk is Isten akarata: mert a történetben egyre tisztábban látjuk meg Jézust. Meglátjuk Izsákban, aki a Fiú, az ígélet szerint való gyermek, az egyetlen, akit az Atya szeret. Meglátjuk Izsákban, amint viszi a fát – ahogyan Jézus is a keresztet. Meglátjuk Jézust Ábrahámban – ő

is otthagyja szolgálait, a tanítványokat, míg odébb megy imádkozni. Ő is visszatért hozzánk a feltámadás örömét hozva. Meglátjuk Jézust abban a kosban is, fején töviskorona, aki meghal helyettünk, hogy mi éljünk Ővele. Meglátjuk Jézust saját történetünkben is, amikor fölemeljük tekintetünket, amikor a hit harcát megvívva mondjuk: „**Legyen meg a te akaratom**”. Meglátjuk Jézust, amikor nem biztosítékot keresünk arra, hogy Isten akarata jó, hanem belesimulunk ebbe az akaratba. Meglátjuk Jézust, amint cselekszik, és végig hordoz bennünket azon a nehéz úton. Meglátjuk Jézust, amint – jó vagy rossz döntéseink közepette – keresztül visz bennünket a sír mélységén – önértékünk, önhittségünk halálán, bűneink felismerésén – a feltámadásig: míg a Krisztus iránti bizalom és a Krisztusért vállalt alázatos, szelíd hűség ki nem formálódik bennünk.

S mert Ábrahám föltekint, ezért nemcsak a pillanatot látja. Ezért tud reménykedni. Ezért mondja azt a szolgáltnak, hogy **majd visszajövünk**. És Izsáknak, hogy az **Úr majd gondoskodik áldozatra való bárányról**. Meg vagyok arról győződve, hogy Ábrahám amikor Isten szaván gondolkodott, akkor nemcsak arra a szóra gondolt, hogy **menj el, és áldozd fel**, hanem arra is, hogy **a Te utódodban áldom meg a föld minden nemzetségét**. Mert Isten amikor nagypénteket hirdetett, akkor húsvétot is hirdetett. Amikor Krisztus keresztfájából részesít, feltámadásának erejéből részesít. Isten nem egyszer ezt mondja, egyszer azt, hanem ígéjében összetartozik a halál és a feltámadás.

Mindennapjaink része, hogy Ábraháméhoz hasonló utakat járjunk be. Ezért muszáj úgy hallgatnunk a történetet, hogy erőt leljünk benne a mi útjainkhoz. Hogy saját történetünkkel kapcsolatban is elmondjuk, hogy bár döntést hozunk, és cselekszünk legjobb tudásunk szerint, mégsem mi vagyunk az igazi cselekvők, hanem Isten cselekszik velünk. Nagypénteki útjainkon át is Ő visz Húsvét felé. Ámen.

(A Hetvened vasárnapján elhangzott igehirdetés szerkesztett, rövidített változata)

Lelkészi jelentés a 2013. évről

Tisztelt Közgyűlés!

A város – valamikor a biztonságot jelentette, a közösséget, amely véd. Kívül sok a veszély: kiszámíthatatlan utak, vadállatok, ellenség. De a falakon belül nem kell rosszra számítani. A falakon belül ott áll Isten temploma, az Úr együtt lakik népével, Ő vezeti, Ő gyűjti egybe a város lakóit. Az elmúlt év igéjét ebben a gondolatkörben értjük:

Nincsen itt maradandó városunk, hanem az eljövendőt keressük. (Zsid 13:14)

1. Az első gondolatkör, amely az elmúlt évünket bemutatja, az a maradandóság hiánya. Nincs itt maradandó városunk – vallja a Zsidó levél. S a változást több viszonyunkban is megéltük. Hadd emlékezzünk néhány ilyen eseményre!

Számvevőszéki elnökünk, **Göndör Jánosné** testvérünk egészségi és családi okok miatt lemondott tisztségéről. Köszönjük nagy szakértelemmel és hűséggel végzett munkáját. Köszönjük, hogy tisztség nélkül is számíthatunk testvéri jelenlétére és bölcsességére.

Nyár elején megválasztottuk, és beiktattuk hivatalába új számvevőszékünket, amelynek elnöke **Prépost Tibor**, tagjai **Molnár László**, **Nagné Lang Júlia** és **Schneider Edina**. Eddig elvégzett munkájukat szorgalom, szakértelem, pontosság és következetesség jellemzi. Kívánjuk, hogy a Lélek bölcsességével végezzék szolgálatukat közöttünk. Prépost Tibor számvevőszéki elnök megválasztásakor úgy vállalta elnöki tisztségét, hogy nem szavazó tagja a döntéshozó testületnek, tehát nem presbiter. Ezért a megüresedett presbiteri helyet **Emmer Károly** addigi pópresbiter tölti be.

Tavasszal a missziói körtől elbúcsúzott annak egyik vezetője, **Pirka Lajosné** testvérünk. Köszönjük eddig elvégzett szolgálatát. A missziói körben ez nem kis zavart okozott, ősztől kezdődően azonban folytatták közösségépítő munkájukat **dr. Molnár Gyuláné** testvérünk vezetésével.

A nyár végén **Lázárné Tóth Szilva** beosztott lelkesünk gyermeke születését várva mint lelkész elbúcsúzott gyülekezetünkől. Szeptember 18-án megszületett Lázár Tamás, akit november 17-én kereszteltünk. Isten áldja meg a kis gyermeket és szüleit! Lelkésztestvérünk közöttünk végzett munkáját tegye áldottá, maradandóvá mindenható Istenünk! Lázárné Tóth Szilvia helyett nem kapott gyülekezetünk beosztott lelkész. **Bence Győző** teológiai hallgató kapott Szarka István esperes úrtól megbízást a fehérvárcsurgói hittanórák illetve az úrvacsorai istentiszteletek tartására.

November 30-ai határidővel egyházközsgünk presbitériuma úgy határozott, hogy megszünteti a **Kuckó Családi Napközi** szolgálatát. A Kuckó három évnvi tevékenysége sok örömet szerzett a családok körében. Fontos emlékeznünk a Kuckó működésének értékelésekor arra is, hogy míg a környezetben sokan elvesztették munkahelyüket, az egyházközsg három testvérünknek tudott munkát biztosítani a családi napközi révén. A megszüntetés nem volt könnyű, ám szükséges. Az állami finanszírozás szabályainak és nominális értékének változása miatt a meglévő gyermeklétszám mellett pénzügyileg nem lehetséges fenntartani ezt a szolgálatot – mutatta ki a Számvevőszék alapos elemzése. A megszüntetést az is indokolta, hogy Gerstheimerné Ugrits Edina gyermeket várva táppénzre ment, Kissné Kárász Rózsa pedig felmondott. A

szolgálat megszüntetése közben esett sebeket gyógyítsa meg Jézus, aki – a Zsidókhöz írt levél szavaival: – „*hogy megszentelje a népet tulajdon vére által, a kapun kívül szenvedett*”. Ebben az utolsó esztendőben Kissné Kárász Rózsa, Gerstheimerné Ugrits Edina és Havasi Albertné dolgozott a Kuckóban. Munkájukra szálljon áldás, annak gyümölcseit élvezhessék a családok és a gyermekek!

Az őszi folyamán az oltárdíszítők csoportjából is többen visszaléptek a szolgálatból korukra vagy egészségi állapotukra való tekintettel: **Barkó Jolán**, **Fehér Károly** és **Fehér Károlyné**, **Pirka Lajosné**, **Stermeczki Jenőné** testvéreink eddigi szolgálatát ez úton is köszönöm. Áldott legyen Isten, hogy új szolgálókat hívott el: **Emmer Károly** és **Károlyné**, **Erdősi Istvánné**, **Menyhárt Istvánné** állt be ebbe a közösségbe. Köszönjük a gyülekezetért végzett önkéntes, odaadó fáradozást.

Az év végén lemondott tisztségéről **Szebik Ágnes** presbiter testvérünk. Helyette **Báles István** pópresbiter kapott megbízást. Mivel ez a lemondás viták között született, ezért – ha akaratomon kívül megbántottam volna – bocsánatát kérem.

Ezek a változások arra emlékeztetnek, hogy nincsen itt maradandó városunk, hanem a mulandóban élünk. Ez nyilvánvalóan meghatározza értékét a jelen világnak, és helyét értékrendünkben. Nyilvánvaló, hogy a maradandó nagyobb értékkel bír. Nyilvánvaló, hogy a maradandót nagyobb figyelemben részesítjük.

2. Nincsen itt maradandó városunk – ez azonban nem jelenti, hogy ezt a mulandót lenéznénk. Jézus azt tanítja, hogy „*aki hű a kevesen, a sokon is hű az, és aki a kevesen hamis, a sokon is hamis az*” (Lk 16:10). A kevés, miről Jézus beszél, a mulandó, ami nem a miénk. A sok a maradandó, amit nekünk szán az Atya. Ezért törekszünk a kevesen, a világ ügyeiben is hűnek mutatkozni. Szükségünk van ehhez a Presbitérium, a Számvevőszék, a tisztségviselők és a hitoktatók pontos munkájára, szükségünk van az egyházi felsőbbbség tanácsadására és felügyeletére. Ezek a testületek és személyek segítik a közösséget, hogy a világ ügyeiben is hűnek találtsunk. A hűségért való köszönet mellett hadd szólaljon meg az alázat hangján annak bevallása, hogy szükségünk van korrekcióra, a helyes utak megmutatására. Többszámban beszélünk, mert – bár elsőként nekem van erre szükségem – mindenki, aki fáradozik, hibázik, sőt olykor eltéved. Ezért nem szégyen, ha valakit jó útra vezetnek, egyben hadd kérjük, hogy aki helyre akar igazítani, az tegye ezt szelíden, a mentő szeretet erejével. Mert az eljövendő várost keressük.

A jelen világhoz való hűséghez tartozik az állam jó rendje. Vezetőink a maguk számára is gyors léptekkel vitték az oktatási-nevelési intézményeket új utakra. Az intézmények államosítása és a pedagógus életpálya reformja mellett a kötelező erkölcsstan, illetve az azt kiváltó **hit- és erkölcsstan** bevezetése valódi újdonság volt az elmúlt esztendőben. Bizonyosan szüksége is van a felnövekvő nemzedéknek arra, hogy szilárd alapon álljon. Az általános iskolai csoportok közül az 1. és 5. illetve a hatosztályos gimnáziumokban a 7. osztályban vezették be az erkölcsstant. 2014-ben pedig a megkezdett csoportok mellett az induló évfolyamok is elkezdik a tanulást. Minden érintett iskolának elküldtük bemutatkozásunkat,

a hit- és erkölcsan oktatására való meghívásunkat. Több szempontot kellett figyelembe vennünk. Ezek közül a legfontosabbak: az egyházközséghez tartozó iskolák száma (közel negyven település tartozik gyülekezetünkhöz), az iskolai hitoktatásra való szakmai felkészültség, a jelentkezők várható létszáma, a gyülekezeti hittanoktatás lehetőségei és jövője, a következő évek növekvő terem- és hitoktató-igénye. Ezek alapján úgy döntöttünk, hogy a törvényi lehetőségeket kihasználva a gyülekezeti fakultatív hittant ajánljuk azoknak, akik evangélikus hittanoktatásban akarnak részesedni.

A világ jó rendjét nemcsak megtartani szeretnénk, hanem azt építeni is. Erre szolgál az **irodalmi kör**, amely a magyar irodalom kincseit tárta fel az érdeklődők előtt. Hadd említsem a **Krisis Központban** végzett szociális munkát, amelyhez további segítségeket várunk. Szintén szociális és közösségi munkát végeztek fiataljaink a **72 óra kompromisszum** nélkül elnevezésű akció folyamán is. Törekszünk részt venni városunk ünnepein is, s ha megszólalni kérnek – mint az **56-os megemlékezésén** illetve a **Doni áttörés** emlékére rendezett tűzgyújtásnál – hivatásunk szerint hirdetjük Isten igéjét. A világ jó rendjéhez tartozik a házasság és a család is. Ebben az esztendőben is együtt gondolkodtunk azokkal a párokkal, akik **esküvőre készültek**. Nemcsak az esküvő rendjét, hanem a keresztyén házasságban rejlő adottságokat is közösen tártuk fel. A hittanórákkal párhuzamosan folyó beszélgetés a szülők között, illetve a **Házás Hétvége** alkalmi is a házasság és a család jó rendjét igyekszik szolgálni.

3. Nincsen itt maradandó városunk, hanem az eljövendőt keressük. Az eljövendő keresésében Isten hallható és látható igéje adott folyamatosan útmutatást. Áldott legyen Isten, hogy minden vasárnapon és ünnepnapon kitarhattuk templomunk ajtaját, hangzott az igehirdetés az egyházunk által meghatározott rend szerint, megterítettük az Úr szent asztalát, részesedhettünk a feloldozó Igéből. Áldjuk az Urat, mert családokhoz, betegágyhoz is küldte lelkészeinket. A maradandó város reménységével indultak a keresztyén életútnak azok, akiket megkeresztelhettünk, és ezzel a reménységgel engedték el azokat, akiket Isten elszólított a mulandóból. A maradandó várost hirdették közösségi alkalmaink: a hittanórák, az ifjúsági körök, a dolgozóknak szervezett Elmaradt hittanórák elnevezésű beszélgetés, az énekkar, a missziói kör, a nyugdíjas klub. Évente négy alkalommal minden gyülekezeti taghoz eljuttatjuk a Gyülekezeti Hirmondó c. lapunkat – hálás köszönet a szerkesztésért illetve a levelek célba juttatásáért. Családi evangélizációt szerveztünk a Virágvasárnap előtti héten: a Sound Shine Gospel-kórus, a szekszárdi gyülekezet Gabriel nevű együttese szolgált közöttünk, illetve Virágvasárnapon Menyesné Uram Zsuzsanna és Menyes Gyula lelkészek szolgáltak. Az evangélizációra személyesen hívogattuk azokat, akik néhány éven belül keresztelték gyermekeiket. Kijózanító tapasztalat, hogy azok közül, akik egykor vállalták, hogy „az evangélikus egyház segítségével” a keresztyén hitben nevelik gyermekeiket, többen az előzetes írásbeli értesítés mellett sem fogadták a látogatókat, sőt akadt, aki vissza sem jelzett, hogy a látogatást nem kéri. A rossz tapasztalat azonban nem rendít meg. Mert az eljövendő várost keressük. Azt írja a Zsidókhoz írt levél: „*Ezért Jézus is, hogy megszentelje a népet tulajdon vére által, a kapun kívül szenvedett. Menjünk ki tehát őhozzá a táboron kívülre, az ő gyalázatát hordozva. Mert nincsen itt maradandó város-*

unk, hanem az eljövendőt keressük.” Vállaljuk, hogy kilépünk a városból, a biztonságosnak látszó környezetből, lakásunk négy fala közül, és törekszünk Jézust követni. Sőt, bizony lemondunk igazságunkról, hogy akiket hordozunk, akiket Isten ránk bízott, azok megismerjék Krisztus igazságát, s végül velünk együtt örököljék az eljövendő várost, amely valóságban védelmet jelent a mostani veszélyek, bűnök és kísértések között is.

Megerősít, amikor tapasztaljuk, hogy ezt az eljövendő várost nem egyedül keressük. Testvérgyülekezeteinkkel való kapcsolatunkban ezt az összetartozást éljük meg. Ebben az esztendőben kis csoporttal járhattunk Kemiben, ahol a szokott nagy szeretettel fogadtak. Utunkról a gyülekezet előtt számoltunk be. Szeptember végén pedig fogadhattuk a Kemiben működő finn-magyar baráti kör tagjait istentiszteletünkön és gyülekezeti délutánon.

Az eljövendő város keresését szolgálta adventi vásárunk is. Hosszú éveken keresztül a missziói kör szervezte ezt a vásárt, és annak tagjai készítették gyönyörű kínálatát. Ebben az esztendőben gyülekezetünk minden tagja hozzájárulhatott valami kézműves munkával. A gyönyörű kiállítású vásár bevételét az Evangélikus Külmisziói Egyesület, a Lepramisszió illetve gyülekezetünk céljaira fordítottuk.

Köszönettel tartozom mindenk fölé az Úrnak, hogy szolgálatában állhatok. Amit elvégezhettem, azért Őt illeti a dicséret.

Köszönetet mondok lelkésztársaimnak: Lázárné Tóth Szilvia beosztott lelkésznek, Fehér Károly és Kósa László nyugalmazott lelkészeknek, Bence Győző teológus-hallgatónak.

Köszönetet mondok Kiss László felügyelőnek és Prépost Károly másodfelügyelőnek odaadó szolgálatukért.

Köszönetet mondok Koczur Klára pénztárosnak és Prépost Károly másodfelügyelőnek, hogy a lelkészi hivatal jó rendjét decemberig teljes önkéntességgel, jó szándékkal és odaadással biztosították. Hadd köszöntsem egyben Havasi Albertné, aki a családi napköziből decemberben visszatért a hivatali munkához.

Köszönöm a közösségvezetők, a hittanoktatók, a gondnokok, oltárdíszítők, kántorok és zenészek szolgálatát. Hálát adok Istennek mindegyikükért személy szerint, mert az eljövendő városnak sziluejtét szolgálatukkal élénk rajzolták. Töltse be rajtuk is ígéretét a Mindenható Isten, akié a dicsőség mindörökké.

Végül pedig – de számomra inkább elsősorban – köszönetet mondok feleségemnek és egész családnak azért, mert szolgálatomban nemcsak támogattak, hanem segítettek, kiegészítettek. Igazán megélhetjük, hogy a házasság és a család valóban Isten remekműve és ajándéka. Ebben az egységben törekszünk sokak számára ajándékká válni.

Köszönöm, hogy meghallgattak.

Erős vár a mi Istenünk!

Székesfehérvár, 2014. február 4.

Bencze András

Népmozgalmi adatok:

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
keresztelés	25	16	15	24	12	23	21	28	14	19
konfirmáció	10	23	7	21	5	19	5	19	1	22
útrabocsátó áldás	4	n.a.	5	9	2	11	6	4	4	2
esküvő	8	12	11	16	11	8	9	14	6	11
temetés	30	22	21	15	17	28	21	21	19	31

Lelkipásztori szolgálatok:

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
látogatások száma	162	n.a.	92	173	173	148	213	222	141	140
lelkipásztori beszélgetések száma	45	n.a.	62	80	54	61	91	104	94	96
beteg - úrvacsorázók száma	41	n.a.	31	39	46	30	50	33	31	23
istentiszteleti átlaglétszám	98	n.a.	88	85	85	87	88	105	99	125

Vendégszolgálók:

Spányi Antal	rk. megyéspüspök	imahét nyitóalkalom
Révész Lajos	baptista lelkipásztor	Imahét
Mórocz Tamás	rk. pap	Imahét Fehérvárcsurgó
Aradi András	ev. lelkész Szekszárd	evangélizáció
Menyesné Uram Zsuzsa	ev. lelkész Gyórság	evangélizáció
Menyes Gyula	ev. lelkész	evangélizáció
Fehér Károly	ny. ev. lelkész	nagyhét, istentiszteletek
Süller Zsolt	ev. lelkész Tordas	Fehérvárcsurgó, evangélizáció
Szebik Ágnes és Attila	presbiterek	Fehérvárcsurgó, evangélizáció
Balog Eszter	ev. lelkész Tordas	istentisztelet
Szarka Éva	ev. lelkész Bakonycsernye	Fcs, istentisztelet
Kósa László	ny. ev. lelkész	istentiszteletek
Böjtös Attila	ev. gyülekezeti munkatárs	Sározd, istentisztelet
Bence Győző	teológiai hallgató	Fcs, istentiszteletek
Szarka István	ev. esperes, Bakonycsernye	Fcs, istentisztelet
Juhász Dénes	teológus hallgató	szupplikáció
Los Andinos	együttes	Nagyapám betlehemese - koncert

Vendégszolgálataink:

Lázárné Tóth Szilvia

Ökumenikus imahét	Fehérvárcsurgó	Református templom
Betegek világ-imanapja	kórház	áhítat
Egyházkerületi ifjúsági nap	Szombathely	áhítat
Helyettesítés	Lajoskomárom	istentisztelet

Bencze András

Országos Presbitérium	póttagság	kettő alkalom
Zsinat	póttagság	egy alkalom
Imahét	Református templom	igehirdetés
	Pákozd	igehirdetés
	Ciszterci Gimnázium - alsó	igehirdetés
	Esztergom	igehirdetés - püspökhelyettesként
Kerületi elnökség ülései		hat alkalom
Püspöki káptalan ülései		öt alkalom
Művészetek völgye	Kapolcs	megbeszélés
Gyülekezeti elnökségek konferenciája	Balatonszárszó	áhítat
Evangelizáció	Celldömölk és Nagysimonyi	három este 2-2 áhítat
Lelkészvizsga	Cinkota	hittanvizsga
Gyóni Géza szobornál	Szent István Művelődési Ház	ünnepi beszéd
Művészetek völgye	Kapolcs	áhítat és énekkar
Összevont LMK	Várpalota	úrvacsorai istentisztelet
Emléktábla-avatás	Ajka-Padragkút	Márffy Gyula érsekkel
Sztehlo Bizottság	Budapest	elnökeként két ülés és ösztöndíjkiosztás
Lelkészakadémia	Budapest	szervezés
Teremtés hete	Szfvár-Maroshegy	áhítat
Országos Lelkészkonferencia	Budapest	szervezés
Mária Rádió	Mór	két adásnyi riport

Felügyelői jelentés a 2013. esztendőről

Tisztelt Presbitérium, Tisztelt Közgyűlés!
Kedves Testvérek!

A 2013. év elején jelent meg a 2011. évi népszámlálási, névmozgalmi adatokról a KSH. által közzétett jelentés. A magyar népesség száma tíz év alatt 3%-kal csökkent és a tízmilliós szám alá érkezett. A történelmi egyházak, és ezen belül az evangélikusok is megdöbbenéssel látták azt a jelentős létszám csökkenést, amely a vallási hovatartozás megvallását tartalmazta.

A 2001. évi adatokhoz képest 30 %-kal kevesebben jelölték meg az egyházakhoz, gyülekezeti közösségekhez tartozásukat az emberek. Az evangélikus kötődésű lélek 2001. évben az országban kerekítetten 305.000 fő volt, amíg ez a szám 2011. évben 215.000 fő lett.

A szociológus szakértők, tudományos munkatársak, egyházi vezetők, azóta is elemzik, a számok mögötti tendenciák okait. Mennyiben járultak hozzá a kiábrándító adatokhoz a nem jól megfogalmazott kérdések, a nem kötelező válaszadás, az emberi közömbösség, fásultság? Kétségtelenül kutatnunk kell a jelentős mértékű fogyásunk okait, de legalább annyira fontos a folyamat megállítására és visszafordítására átgondoltan cselekednünk országos és helyi gyülekezeti szinten is.

Egyszerű statisztikai összehasonlítást végeztem a gyülekezetünk 2007. és a 2013. év zárszámadásában található számok alapján. Csupán az egyházközség fenntartásában pénzbeli hozzájárulást adó személyek számát és az adományra és egyházfenntartásra befizetett összegeket vettem össze:

	2007	2013
Egyházfenntartói járulék:	3 763 684 Ft	4 302 497 Ft
Adomány:	882 500 Ft	1 026 435 Ft
Perselypénz:	1 144 364 Ft	1 686 325 Ft
Céladomány orgonára:	805 760 Ft	277 440 Ft
Céladomány templomra:	33 000 Ft	114 000 Ft
Egyéb adomány (temetési letét nélkül)	199 000 Ft	1 116 240 Ft
Temetőfenntartás:	856 500 Ft	1 090 000 Ft
Összesen:	7 684 808 Ft	9 612 937 Ft

Befizetők száma:	385 fő	368 fő
Átlagos befizetés:	19 961 Ft/fő/év	26 122 Ft/fő/év

Köszönet, és hála azért mert a személyenként befizetett átlagos összegek legalább az éves infláció mértékének megfelelő arányban növekedtek, azonban a 17 befizető hiánya 444.100,- Ft-tal kevesebb adományt jelent a 2013. esztendőben. Ezek csupán száraz statisztikai számok és összegek, melyek alapján nem mondhatunk ki megdönthetetlen igazságokat, de a tendenciákat jól mutatják. Helyben járunk és visszalépünk.

Az elmúlt években a megújult presbitérium gyűlésein folyton visszatérő téma a gyülekezet építésével kapcsolatos útkeresés. /ötletbörze, presbiteri látogatás, hálózati térkép stb./ Megindulunk és megtorpanunk

Az elmúlt években itt szolgáló fiatal lelkészek nagyszerűen kapcsolódtak be a gyülekezeti szolgálatba. Megszerettük Őket, karizmáiknak megfelelően vállaltak feladatot, új ötleteiket igyekeztek megvalósítani, és ellátták a szórvány kisgyülekezeteket. Jöttek, kapcsolatot építettek, elkezdtek valamit felépíteni a, majd tovább mentek az új szolgálati helyeikre.

A beszámolóból nagyszerűen látható András lelkészünk

fáradhatatlan szolgálatának és tevékenységének éves összegzése. Püspök-helyettesi, parókus lelkészi, hittanoktatói, egyéb vállalt szolgálati megbízásai, közéleti meghívásai és családfői teendői kitöltik minden idejét.

A gyülekezet nevében, Istennek hálát adva szeretném megköszönni áldott szolgálatát, melyet az elmúlt, megpróbáltatásokkal terhelt esztendőben is megtapasztalhattunk.

András az elmúlt év őszétől egyedül látja el a gyülekezet lelkészi teendőit, mert beosztott lelkészünk Lázárné Tóth Szilvia gyönyörű kis fiúgyermeknek adott életet. Szilviának is köszönjük hűséges szolgálatát, Isten gazdag áldását kívánjuk további életükre.

A fehérvárcsurgói leány egyházközségünk ideiglenes állapotként elfogadta, hogy Bence Győző végzi a hónap három vasárnapján az igehirdetés szolgálatát, de ragaszkodnak ahhoz, hogy a gyülekezetünkhöz tartozzanak továbbra is.

A felmenő iskolai hittanoktatásban a jövő és az azt követő tanévekben várható igényeket képesek vagyunk e kiszolgálni egy lelkésszel, vagy végképp lemondunk az iskolákban történő hittanoktatásról?

A fiatalokkal való foglalkozás, a fiatal családok gondozása,

látogatása, a jól beindított családi Istentiszteletek folytatása és a szolgálati teendők részbeni átvállalása feltétlenül igényelne szerintem egy állandó második lelkési állás betöltését gyülekezetünkben. Nem lehet megoldás hosszú távon egy hatod éves, vagy egy-két évre érkező fiatal lelkésznevendő szolgálat, hisz velük is törődni, foglalkozni kellene Andrásnak.

Véleményem szerint az elmúlt években megtapasztalhattuk – a kétségtelen ajándékok ellenére –, hogy biztos alapokra történő építkezéshez más utat kell választanunk.

A 2013. évi zárszámadást, és a 2014. évi költségvetést alaposan elemezve látok lehetőséget arra, hogy gyülekezetünk erejére, és Isten áldó kegyelmére támaszkodva állítson közösségünk egy fiatal lelkészt második lelkészként szolgálatba. Természetesen a felvetett elképzelésnek a megvalósíthatóságát, személyi, elhelyezési és pénzügyi feltételeinek vizsgálatát szükséges alaposan elvégezni a presbitérium által.

Az elmúlt évek megmutatták közösségünk elszántságát, áldozatvállalását, mert a sikeresen elnyert pályázati támogatásokkal kiegészítve lecserélhettük a templomtornyot, építettünk egy fél orgonát, felújítottuk a templom belsejét, kicseréltük ablakait és a fehérvárcsurgói kis templomot is kívül-belül felújítottuk.

Jó lenne látni és megtapasztalni a felújított templomokban a gyülekezeti élet pezsgését, a fiatalok és középkorúak nagyobb számban történő csatlakozását, a közösség számbeli és lelki gyarapodását. Kötelességünk és felelősségünk, hogy ezért presbiterként mindent megtegyünk.

Felelősségünk továbbá, hogy lelkészünktől annyit kívánjunk, ami nem megy az egészsége rovására. Teremtsünk lehetőséget arra, hogy legyen a lelki szolgálatban alkalmas lelkész társa, akivel a gyülekezet építésében együtt munkálkodhatnak. Kérjük Urunk áldását terveink megvalósításához.

Pál írja: De nemcsak ezzel dicsekszünk, hanem a megpróbáltatásokkal is, mivel tudjuk, hogy a megpróbáltatás munkálja ki az állhatatosságot, az állhatatosság a kipróbáltságot, a kipróbáltság a reménységet; a reménység pedig nem szégyenít meg. (Róm. 5,3-5a)

A 2013. esztendőben a gyülekezetünkben egy alkalommal volt közgyűlés és hét alkalommal tartottunk presbiteri gyűlést, melyeken a presbitérium minden alkalommal szinte teljes létszámmal vett részt.

A 2013. esztendőben a zárszámadásunk pozitív mérleget mutat, mert a 3,7 milliós nyitó pénzeszköz állományunk év végére közel két millióval gyarapodott. Ebből le kell vonnunk azt az egymillió Ft. összegű fix letétet, melyet idős testvérünk gyülekezetünkben szerződéssel helyezett el. A pénzügyi letét annak az áldozatos és lelkiismeretes szolgálatnak, - és ebből adódó bizalomnak - az elismerése, melyet Nagy Sándor temetőgondnok testvérünk évek óta hűséggel végez. Isten áldja meg további szolgálatát és életét. Ennek az összegnek a levonása után a záró pénzeszközaink

értéke 4,7 milliós nagyságrendet képviselnek. A növekmény oka elsősorban a lelkészünk, Szilvia munkabérének és járulékainak négy hónapos megtakarítása, ugyan is a szülés utáni időszakban az országos egyháztól kapott ellátást. Továbbá a templomban és a gyülekezeti házban nem lett felhasználva 360.000,- Ft javítási és felszerelés pótlási előirányzat.

A Fehérvárcsurgói Evangélikus Templom pályázati ellenőrzése megtörtént 2013. február 27-én. Nem találtak hibát az elszámolásunkban, így a még hátra lévő 14,8 millió Ft összeget a számlánkra utalták, melyet az országos egyháznak azonnal továbbítottunk. Ezzel lezártuk és kiegyenlítettük a kölcsönt, amelyet a pályázati kifizetésekhez használtunk fel a 2012. évben. Köszönjük egyházunk támogatását, mert az átmeneti hitel nélkül nem tudtuk volna a pályázatot elnyerni és a teljes felújítást finanszírozva megvalósítani.

Köszönöm Szabó Orsinak és Szabó Attilának valamint a csurgói testvéreknek a szervezést, a rengeteg munkát, amellyel a felújítást aktív figyelemmel kísérték és végig támogatták. Isten áldása legyen a további életükön és szolgálatukon.

A Kuckó Családi Napközi szolgálat bezárását határozta el a presbitérium novemberi ülése alkalmából, tekintettel arra, hogy a csökkenő gyermeklétszám miatt nem lehet pozitív eredménnyel működtetni. December elsején a kis intézményünk működése megszűnt.

Havasiné Julika a gyülekezetünk irodájában 5 órás időtartamban folytatja munkaviszonyát.

Gerstheimerné Ugrits Edina terheesség okán tartós táppénzes állományban van.

Kissné Kárász Rózsa munkaviszonya megszűnt november 30-án.

A gyülekezet nevében szeretném megköszönni munkájukat, melyet szeretettel végeztek a picinyek gondozásában és nevelésében.

A megszűnéssel kapcsolatos pénzügyi elszámolás, az eszköz leltár és az iratok átadás-átvétele megtörtént. Erőfeszítéseket tettünk annak érdekében az Országos Iroda Diakóniai Osztályával felvett kapcsolattal, hogy másik fenntartó vegye át a Kuckót és a teljes felszerelést vásárolja meg.

Szomorúság van bennem azzal kapcsolatban, hogy nem figyeltünk kellően és nem kezeltük jól azokat a segítségkérő vész jelzéseket, melyeket a Kuckó vezetője tavaly nyár elején az elnökség felé megfogalmazott. Magára hagytuk Őt. Felelősséget érzek az elkövetett hibákért

és azok következményeiért. Hálás vagyok Istennek, hogy három év alatt megtapasztalhattuk a piciny gyermekek hitre cseperedéseinek örömeit és nehézségeit is, melyből reményt és erőt is meríthetünk a továbbiakra.

„Áraszd ki békességedet erre a házra és mindazokra, akik benne laknak. Köss össze minket szeretetteddel. Segíts, hogy mindenkor szeretetteddel tűrjük, hordozzuk egymást alázatosan és szelíden. Minden lélek gyakorolja a szeretetet, hogy erről ismerjék meg azokat, akiket tanítványaidnak neveznek.” (HP: SPITTA)

Örömöm szeretném kifejezni azért, mert a 2014. évi költségvetésünk összeállításában többen részt vállaltak. Budahegyi Ferenc, Clement Lajos, Nagy Sándor, Takács László segítségemre volt az ingatlanok, a temető és a távolabbi terveink megvitatásában. Kocztur Klárával a tételek minden részletének közös átgondolását, Bencze Andrással a végső számok kialakítását végeztük el. Istennek legyen hála, hogy a presbiter testvérekkel közös felelősséggel alkothattuk meg az előterjesztésünket. Reménységem, hogy a továbbiakban e közös munka, a tervezés, az együtt gondolkodás folytatódik és gyümölcsöket hoz.

A gyülekezetünk elnöksége nevében szeretném megköszönni azt az egész évi lelkiismeretes munkát, a zárszámadást, melyet a pénztáros Kocztur Klára, a könyvelést végző Aranyiné Marika, és az ellenőrzésben Nagyné Lang Julianna végeztek. Életükben és további hűséges szolgálatukban Urunk ígéje legyen a mindennapi örömük forrása és támasza.

Istennek adott hálával köszönöm Prépost Károly másodfelügyelő testvérem szolgálatát, mert az elmúlt esztendőben

sokszor segített ki más elfoglaltságom miatt a gyülekezeti szolgálatban és olyan területekre van figyelme, melyeket önállóan felvállal és hűséggel ellát.

Szeretnék köszönetet mondani a gyülekezetünk nevében Karcsi bácsi szolgálatáért is, és Istennek hálát adni, hogy önzetlenül szolgál és kedves humora, bölcsessége által is lélekben gazdagodhatunk. Kegyelmes Urunk tartsa meg és őrizze meg áldó szeretetében közöttünk még sokáig Lenke nénivel együtt.

Szeretnék köszönetet mondani a gyülekezetünk minden tagjának akik az elmúlt esztendőben bármilyen szolgálatot vállaltak és végeztek a közösségért. Egyházfenntartói járulékkal, adománnyal, önzetlen munkával támogatták egyházunk fennmaradását és életét.

Isten szeretete és üdvözítő kegyelme legyen minden kedves testvéremmel ebben az esztendőben is.

Erős vár a mi Istenünk!

Kiss László felügyelő

Másodfelügyelői beszámoló a 2013-as évről

Tisztelt Közgyűlés! Kedves Testvérek!

A négy évvel ezelőtt kezdődött másodfelügyelői szolgálatom során harmadik alkalommal számolhatok be a presbitérium és a gyülekezet előtt az általam végzett tevékenységről. A megválasztásomkor ígéretet tettem, hogy úgy kívánok az új tisztségemben szolgálni, hogy bármikor számot tudjak adni a végzett munkámról. Több ige útmutatását szeretném és próbálom figyelembe venni. Ezek közül most Pál apostolnak a Kolosszéiakhoz írt levelének 4,17. versét idézem:

„-legyen gondod rá, hogy betöltsed azt a szolgálatot, amelyet átvettél az Úrból!”

Szándékom szerint igyekszem az Úrból átvett szolgálatot betölteni. Igyekezetem eredményét a presbitérium és a gyülekezet értékelése és véleménye határozza meg.

A gyülekezetünkben történt eseményeket a lelkeszi és a felügyelői jelentésből már részletesen megismerhettük. Ezekből kiderült, hogy a **2013-as évről** is elmondhatjuk, hogy eseményekben, feladatokban, nehéz döntésekben, de örömeinkben is gazdag esztendő volt.

Ebben az időszakban is megtartottam a másodfelügyelői szolgálatom kezdete előtti feladataimat.

-Hírmondó szerkesztés Romy Imre presbiter testvéremmel. 2007 óta szerkesztjük a Gyülekezeti Hírmondót, ez eddig 28 szám megjelenését jelenti. Itt hívom fel minden gyülekezeti tagunk figyelmét, hogy a lehetőség mindenki előtt nyitva áll. Várjuk a gyülekezetünk számára érdekes, a lelki és gyakorlati fejlődésünket segítő írásokat. Itt ajánlom fel a lehetőséget, hogy ha valaki szóban tudja elmondani a közösség épülését szolgáló mondanivalóját, annak vállaljuk az írásba foglalását.

- Az Irodalmi Körünk, mely 2009. március 19-én alakult, egyre inkább kifele, gyülekezetünk határain kívül is ismerté

vált. Ennek vezetője dr. Molnár Gyuláné, Mártika, én az egyik szervezője vagyok. A megalakulása óta eddig 36 alkalommal tartottunk foglalkozást. Az összejöveteleink értékét mindig emelik a magas színvonalat jelentő vendég előadók, bár a saját magunk által szervezett alkalmak esetében az őszinte lelkesedés és igyekezet pótolja a profizmust. Bízva abban, hogy sikerült felkelteni több irodalmat kedvelő testvérünk érdeklődését, szeretettel várjuk sokak jelentkezését, a kör további bővülése érdekében. Az érdeklődőknek figyelmébe ajánlom, hogy az irodalmi kör tevékenységéről Pethő Árpád (szintén aktív szervező) hosszabb írást jelentetett meg a 2013. IV. Hírmondóban.

- Házasság – Hétvége lelkeségi mozgalom

Gyülekezetünkben működő Házasság Hétvége Lelkeségi mozgalom ahhoz szeretne hozzájárulni, hogy házasságukat minél teljesebben éljük meg. A résztvevőknek fontos hogy párjukat minél jobban megismerjék, és házasságukat mindig ajándékként és lehetőségként éljék meg.

Feleségemmel aktív résztvevői vagyunk ennek a mozgalomnak. Több alkalommal tartottunk bevezetőt, úgy itt Székesfehérváron, mint Siófokon. A Siófoki barátainkkal tartott alkalmak ugyan ritkultak, létszámban viszont kibővült a résztvevők száma a siófoki katolikus testvérekkel. A Székesfehérváron tartott összejöveteleinknek is vannak katolikus házaspár résztvevői.

- A 2013-as évben is folytatódott a gyülekezeti irodában vállalt ügyeleti szolgálatom, mely december 4-én befejeződött. A családi napközi bezárása miatt, Havasiné Julika visszakérült az irodai munkahelyére. A 2013-as évben 152 órát töltöttem irodai ügyeletben. Ez a szolgálat heti egy napra korlátozódott, de a szerdai napon történő jelenlétemhez, mivel ezt vállaltam, kiszámítható módon minden esetben ragaszkodtam.

Ezt a tevékenységemet is jó szívvel végzem, bár a gyüleke-

zetünkben szükséges adminisztratív ügyintézés folyamatosságát jobban szolgálja az irodai dolgozó minden napon való jelenléte.

- Az irodai dolgozó, hivatalos megnevezés szerint „**A lelkesi hivatalban szolgáló egyházi személy**”, visszakerülése kapcsán már érintettem a családi napközi bezárásának tényét. A Kuckó Családi Napközi gyülekezetünk életében az elmúlt három évben jelentős szerepet játszott, így a bezárásról feltétlenül szót kell ejteni. Nem a bezárást megelőző éjszakákba nyúló presbiteri gyűlésekről akarok beszélni. A bezárás objektív okai a lelkesi és a felügyelői jelentésben már ismertetésre kerültek. A presbitérium több alkalommal történt tárgyalás és alkalmanként több órás vita után hozta meg ezt a döntést. A 2013-as év végén be kellett zárni a „Kuckót”. A sok-sok vita során óhatatlanul előfordult, hogy egymást megbántottuk, feleslegesen sebeket okozhattunk. A magam nevében, nemcsak mint másodfelügyelő, hanem mint keresztyén ember, arra kérem presbitértársaimat, hogy önkritikát gyakorolva, a jövőre nézve vonjuk le a tanulságot az utóbbi pár hónap történéseiből. Álljon itt útmutatásként előttünk Isten igéje.

„A higgadt válasz elhárítja az indulatot, de a bántó beszéd haragot támaszt.” (Péld. 15,1)

A 2013-as év IV. Hírmondóban már megírt véleményemet tudom csak ismételni: Három évvel ezelőtt, közös akarattal, elindítottunk valamit, ami eddig tartott.

A Kuckó Családi Napközi az eltelt három évben a családközpontúság, keresztyén nevelés és zenei nevelés szellemében foglalkozott kis lakóival.

Feltétlen kell szólni a családi napközi missziós küldetéséről is. A gyerekek közelebb hozták szüleiket is a gyülekezethez, és az itt található értékekhez.

Ezek az elismerésre méltó értékek álltak szemben a száraz, anyagiakra vonatkozó tényekkel, amikor mégis a bezárás mellett kellett dönten.

Gyülekezeti életünk tartalmas folytatására azonban továbbra is adottak a lehetőségeink.

Bíztatásként szeretettel hívom fel a kedves gyülekezeti tagok figyelmét, a nálunk működő kiscsoportokra, ahol mindannyian megtalálhatjuk azokat a területeket, ahol ezután is ki-kí szolgálhat talentumaival. Az ökumenikus imahétén Ugrits Tamás katolikus püspöki titkár beszélt egy kedvenc festményéről, mely egy kulcskarikán lévő több kulcsot ábrázol. Minden kulcs nyit egy zárat, de az összes kulcsra szükség van, hogy minden zár nyitható legyen. Ez érvényes az emberekre is. Senki nem alkalmas minden feladatra, de mindenki alkalmas valamelyik feladat végzésére.

Képességeink összeadódnak és együtt sok feladatra vagyunk alkalmasak. Itt teszem meg a javaslatomat, hogy a két éve a Révfülöpön útjára indított feladatgyűjteményt (mely az elvégzendő feladataink gyűjteménye), mely valahol elakadt, aktualizálva indítsuk újra. Abban is vannak „kinyitásra váró zárok”, hátha megtaláljuk a gyülekezeti tagjaink között a nyitáshoz szükséges kulcsot. Hívogatunk mindenkit a kiscsoportok valamelyikébe. Némely csoportban szükség lenne az új tagok részvételére, az időközben fogyatkozó létszám pótlására.

Az Úristennek legyen hála azokért a kis közösségekért, melyek a mi gyülekezetünkben élnek és szolgálnak!

- Az adventi vásár a 2013-as évtől új formában, az eddigi

évek gyakorlatától eltérő módon lett megvalósítva. Eddig éveken keresztül a missziói kör készítette elő az adventi vásárt. Ezúton fejezzük ki köszönetünket az eddigi szolgálatuk elismeréseként. Most úgy lett szervezve, hogy **gyülekezetünk minden tagja** részese lehetett a lebonyolításnak. Mindenki, aki szívesen gazdagította a vásárt kézimunkával vagy egyéb, **saját készítésű termékkel**, lehetőséget kapott a vásár sikeréhez való hozzájárulásra. A vásár úgy külső megjelenésben, mint belső tartalomban szép és sikeres volt. Köszönet minden adományozónak és a szervezést, lebonyolítást végzőknek, Prépost Károlyné, Juditnak és Tarné Lukács Gabriellának. A vásár bevételét (110 630 Ft-ot) az Evangélikus Külmissziói Egyesület, a Lepramisszió, illetve gyülekezetünk céljaira fordítottuk.

- Ebben az esztendőben kis csoporttal járhattunk testvérgyülekezetünknel Kemiben, ahol a szokott nagy szeretettel, kifogástalan vendéglátással fogadták csoportunkat. Ebben a testvérgyülekezeti látogatásban nem csak mint utas vettünk részt. Feleségem, aki megtanult finnül, az utazás szervezését, a kinti kapcsolattartást, a tolmácsolás jelentős részét is vállalta. Én a magam részéről igyekeztem számára a biztos háttérrel gondoskodni. Utunkról, a Finnországban szerzett élményeinkről a gyülekezet érdeklődő tagjai előtt, fényképes vetítés formájában számoltunk be. Szeptember végén pedig fogadhattuk a Kemiben működő finn-magyar baráti kör tagjait istentiszteletünkön és gyülekezeti délutánon. Ennek a gyülekezeti kapcsolatnak az értékét az időközben kialakult személyes, családok közt kialakult barátságok is emelik. Egy finn családdal kötött barátságnak köszönhető feleségem finn nyelvtanulása is, melyet gyülekezetünk javára is tud hasznosítani.

- Szólok még a gyülekezetünk életének jó rendjét segítő szabályzatok aktualizálásáról. Az új számvevőszék aktív tevékenysége úgy érzem, hogy ennek a folyamatnak is lendületet adott. A pénzkezelési szabályzat elfogadása az előző presbiteri ülésünkre lett tervezve, kisebb finomítások után hamarosan elfogadható. Fontos, hogy ez a lendület kitarson a többi, nagyon fontos szabályzat véglegesítéséig. (Szervezeti szabályzat, Iratkezelési szabályzat, Tűzvédelmi szabályzat, Selejtezési szabályzat, stb.)

A magam részéről továbbra is vállalom a szabályzatok aktualizálásának szervezését, koordinálását.

- Most is szólok a továbbképzéseken, oktatásokon való részvétel fontosságáról. A presbiterképzés idén indított évfolyamára tőlünk nem történt jelentkezés. A gyülekezeti munkatársképzés piliscsabai alkalmain rendszeresen van tőlünk résztvevő a már vizsgázott, haladónak számító gyülekezeti tagok közül.

Az egyházmegyénk szervezésében induló, Súrra tervezett oktatásra, mely elsősorban kezdőknek indul, viszont nincs tőlünk jelentkező. Elgondolkodtató, hogy ezen oktatásokkal kapcsolatosan a figyelemfelkeltés, az ösztönzés volt-e hiányos? Nem gondolom, hogy a túlképzettségétől való félelem tart bennünk vissza. Érdeklődésünkre Szabik Imre püspök elmondta, hogy szívesen látják Súrán a már „haladó” munkatársképzőket is.

Ennek eleget téve, a jövő szombati előadásokon hárman részt fogunk venni.

- Utoljára hagyttam, bár a másodfelügyelő talán legfontosabb feladata a felügyelő helyettesítése. Az elmúlt időszak-

ban is több alkalommal volt lehetőségem gyülekezetünket képviselni. Számomra nem az alkalmak száma, jellege (koszorúzás vagy egyéb szolgálat városi, vagy más egyházzal közösen tartott alkalmakon), hanem a lelki tartalma a felemelő. Megtiszteltetésként élem meg ezeket a szolgálatokat.

- Gyülekezetünk képviseléséhez talán kapcsolódik, hogy javítanunk kellene jelenlétünket a médiában. (Fehérvár TV, Fehérvár Újság, Fejér Megyei Hírlap adta lehetőségek) Ne engedjük, hogy kiszoruljunk Székesfehérvár vérkeringéséből. Ehhez keresek a presbitertársaim, vagy a gyülekezeti tagok soraiból segítő társakat.

Szolgálatomban továbbra is fontosnak tartom a kiscsoportok látogatását, támogatását. Ezt aktív részvételként képzelem el. Folytatni szeretném a már korábban pár alkalommal előforduló kisebb előadások tartását. Tájékoztatás adását az általam hallgatott, más egyházi fórumokon elhangzottakról. Az előttük álló felsorolt feladatokhoz kérünk öntevékeny, önzetlen segítőket. („Kulcsokat a kinyitásra váró zárahhoz”) Az öntevékeny, önzetlen szolgálók adják ennek a gyüleke-

zetnek az igazi értékét, ezért egyik fontos feladatunk ennek a körnek a bővítése is.

Végezetül az egymáshoz való viszonyunkhoz és a szolgálatunk végzéséhez is útmutatást adó, Pál apostol Rómaiakhoz írt levelének 12,10-11 versét ajánlom a magam és mindannyiunk figyelmébe:

„.....a testvérszeretemben legyetek egymás iránt gyengédek, a tiszteletadásban egymást megelőzők, a szolgálatkészségben fáradhatatlanok, a lélekben buzgók: Az Úrnak szolgáljatok!”

A további szolgálatomhoz kérem a presbitérium és a gyülekezet támogatását!

Erős vár a mi Istenünk!

Prépost Károly
másodfelügyelő

Gazdasági beszámoló 2013.

A 2013-as év zárszámadása

Tisztelt Presbitérium!

Sámuel könyvében olvashatjuk: *"Az ÚR tesz szegénnyé és gazdaggá, megaláz és felmagasztal."* (1Sám 2,7)

Ezt napról napra megtapasztalhatjuk saját életünkben és a gyülekezet életében egyaránt. Több éves folyamatot megszakítva, az elmúlt évben nem kellett módosítanunk a költségvetést. A gyülekezeti tagoktól származó bevételek között megjelent egy újabb tétel, presbitéri adományok címszóval. Ezt az adományformát a presbitérium a tavalyi év folyamán szavazta meg az előző évi templomfelújítások többletkiadásainak kompenzálására.

Költségvetésünkben a gyülekezeti tagoktól származó összes bevételt 8.670.000 Ft-ra terveztük. Ezzel szemben 7.954.947 Ft teljesült. Ez 91,75%-a a tervezetnek.

A gyülekezeti tagoktól származó bevétel részletesen a következőképpen alakult:

A tervezett 4.700.000 Ft egyházfenntartói járulék befizetése 4.302.497 Ft-tal realizálódott. Ez a megcélzott bevételnek a 91,54%-a.

Perselypénz bevételeként tervünkben 1.700.000 Ft szerepelt, ez majdnem teljesült is, 1.686.325 Ft volt a bevétel (99,19%) Kaptunk még a templomunkra is 114.000 Ft-ot a tervben szereplő 100.000 Ft-tal szemben.

Orgonára 490.000 Ft adományt terveztünk, ebből 277.440 Ft-ot kaptunk.

Ebben benne vannak a Missziói kör 10.000 Ft-os, az Egymásért Élni Alapítvány 30.000 Ft-os és a karácsonyi vásár bevételéből kapott 50.000 Ft-os adomány is.

Alapítványunktól táborozási célra terveztünk még 70.000 Ft-ot, ezzel szemben a kapott összeg 80.000 Ft.

A megcélzott 800.000 Ft presbitéri adományból 477.000 Ft érkezett.

Egyéb adományokból 810.000 Ft-ot terveztünk. Ezzel szemben 1.017.685 Ft-ot kaptunk, de ebben benne van a kihelyezett presbitéri ülés költségeinek térítésére a résztvevők által befizetett adomány is. (Ennek költsége 129.000 Ft volt.)

2013. november 30.-án bezártuk a KUCKÓ Családi Napközit. Kevés létszámmal működött, többek között ezért sem lehetett tovább fenntartani. Így a 2013-as évre megkapott támogatások miatt visszafizetési kötelezettségeink adódtak.

Ennek ellentételezésére – hogy ne a gyülekezetet terhelje ez a visszafizetés, mert a napközinek nem volt annyi bevétele -, Bencze András lelkész Úr és Kiss László felügyelőnk fizették be a különbözetet.

Egyházfenntartói járulékot és adományt 2013-ban összesen 368 címről kaptunk.

Ennek megoszlása a következő:

csak egyházfenntartói járulékot	283 címről
csak adományt	37 címről
egyházfenntartói járulékot + adományt	48 címről (ebből 6 címről kaptunk orgonára is)
csak orgonára	20 címről

A 368 címről érkezett befizetések nagyságrendileg a következőképpen alakultak:

100.000 Ft felett	10 cím
50.000 – 100.000 Ft között	11 cím
10.000 – 50.000 Ft között	183 cím
10.000 Ft alatt	164 cím

A befizetések száma majdnem megegyezik az előző évvel, mert csak 2 címmel lett kevesebb. Egyházfenntartói járulékot 11,4%-kal többen fizettek, mint az előző évben, viszont nem érte el a 60%-ot a tavalyi évhez képest az egyházfenntartói járulékot és adományt is (vagyis mindkettőt) fizetők száma. Hálásan köszönünk meg minden adományt! Isten áldása legyen minden adományozó testvérünkön! Lukács evangéliuma azt mondja:

„Adjatok, és adatik nektek: jó, megnyomott, megrázott, megtévezett mértékkel adnak öletekbe. Mert amilyen mértékkel ti mértek, olyan mértékkel mérnek viszonzásul nektek.” (Luk 6,38)

Következzenek a 2013. évi zárszámadás legfőbb adatai:

Megnevezés	Költségvetés	Zárszámadás
Bevételek összesen	38.151.800	37.512.175
<i>Ebből:</i>		
Egyházfenntartói járulék	4.700.000	4.302.497
Adományok (egyéb)	810.000	1.017.685
Perselypénz	1.700.000	1.686.325
Céladomány (80 éves templomra)	100.000	114.000
Céladomány (orgonára)	490.000	277.440
Céladomány Alapítványtól (táborozásra)	70.000	80.000
Presbiteri adományok	800.000	477.000
Temetőgondozás és sírhelyeladás	950.000	1.090.000
Országos Egyháztól	1.020.000	1.020.000
Fehérvárcsurgói Leánygyülekezettől	180.000	148.000
Fehérvárcsurgói templomfelújítás költs. első.	15.300.000	14.828.553
Önkormányzattól (Működési támogatás+Ifjúsági programok)	500.000	600.000
Családi napközi	7.200.000	6.555.802
Befizetés támogatás visszaulásra (Bencze András)	-	200.000
Befizetés támogatás visszaulásra (KissLászló)	-	140.400
Letét (Szabó Bálintné)	-	1.000.000
Kiadások összesen:	37.258.800	35.534.189
<i>Ebből:</i>		
Lelkészeknek egyházi szolgálatra	3.835.000	3.310.000
Nem lelkeszi személyek illetménye	1.176.000	1.115.000
Kötelező egyházi járulékok	265.000	255.511
Orgonahitel kamata	140.000	55.843
Orgonahitel törlesztése	350.000	350.000
Fűtés, világítás	1.600.000	1.798.656
Temetőfenntartás költsége	450.000	382.976
Személygépkocsi fenntartási összköltsége	582.000	557.633
Felszerelés pótlások a templomban	30.000	74.150
Fehérvárcsurgói templomfelújítás költs. első.	15.300.000	14.830.329
Családi napközi	7.200.000	7.243.098
MÁK támogatás visszafizetési kötelezettség	-	891.293

Ennek megfelelően zárómérlegünk a következőképpen alakult:

Záró mérleg:

Nyitó pénzösszeg:	3.721.606
Tárgyévi bevételek:	37.512.175
Összesen:	41.233.781
Tárgyévi kiadások:	35.534.189

Pénzeszköz összesen – 2013. 12.31. 5.699.592

A gyülekezet adóssága - orgonahitel – 1.050.000

Tehát a tárgyévi bevételünk 37.512.175 Ft, a kiadásunk pedig 35.534.189 Ft.

Előző évi pénzeszközünk 3.721.606 Ft, a záró pénzkészletünk 5.699.592 Ft.

Ebből látható, hogy pénzállományunk az előző évhez képest 1.977.986 Ft-tal növekedett.

Ez a növekedés valójában csak 977.986 Ft, mert a további 1.000.000 Ft letéti számlán van, a szerződés megszűnéséig nem használható fel. A szerződés megszűnésekor a fennmaradó összeget a gyülekezet saját céljaira használhatja fel.

A 2012. decemberében - fizetési kötelezettség miatt - a lekötött betétünkről felvett 1.270.000 Ft-ot - a megjelölt határidőre - 2013. június 27-én visszafizeltük.

Az előző adatok ismeretében némi aggodalommal, de Isten segítségére bízva gyülekezetünket ismertetném a 2014 - es év költségvetésének tervezetét:

Megnevezés	
Bevételek összesen	12.633.000
<i>Ebből:</i>	
Egyházfenntartói járulék	4.700.000
Adományok	1.350.000
Perselypénz	1.800.000
Céladomány gyülekezettől	200.000
Céladomány Alapítványtól	500.000
Temetőfenntartásból	1.000.000
Önkormányzattól	600.000
Kiadások összesen:	12.551.000
<i>Ebből:</i>	
Lelkésznek egyházi szolgálatra	2.600.000
Nem lelkési személyek illetménye	885.000
Kötelező egyházi járulékok	295.000
Fűtés, világítás	1.700.000
Temetőfenntartás	500.000
Orgonahitel törlesztése	350.000
Orgonahitel kamata	50.000
Javítás, karbantartás, tatarozás (templom)	50.000
Javítás, karbantartás, tatarozás (Gyülekezeti ház)	500.000
Személygépkocsi.költség összesen	538.000
MÁK támogatás visszafizetési kötelezettség	180.000

Tervezett pénzeszköz 2014. december 31.

Nyitó állomány	5.699.592
Bevétel	12.633.000
Összesen:	18.332.592
Kiadás	12.551.000
Záró állomány 2014. december 31.	5.781.592

Az Egyházközség 2013. évi zárszámadását és a 2014. évi költségvetés tervezetét a Presbitérium 2014. február 6.-án megtartott ülésén megtárgyalta, elfogadta, a közgyűlésen való ismertetését és a „Gyülekezeti Hírmondó”-ban való megjelenését jóváhagyta. Pál apostol a Korinthusiakhoz szóló levelében írja:

„Az Istennek pedig van hatalma arra, hogy minden kegyelmét kiáradassa rátok, hogy mindenütt mindenkor minden szükségessel rendelkeztek, és bőségben éljete minden jó cselekedetre.” (2Kor 9,8)

Köszönöm, hogy meghallgattak! Erős vár a mi Istenünk!

Kocztur Klára
pénztáros

Számvevőszék Elnökének jelentése a 2013. évről

(a közgyűlésen elhangzott jelentés szerkesztett, rövidített változata)

„Végezd a reád bízott szolgálatot Isten félelmében az Úr Jézus Krisztusban vetett hittel és a Szentlélek erejével, hűségesen és odaadóan, mint az Úrnak, hogy egykor számot adhass róla a mi Urunk Jézus Krisztus ítélőszéke előtt.”

/részlet a beiktatás szövegéből/

Tisztelt Közgyűlés!

Kedves Testvérek!

A Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség jelenlegi számvevőszékének megválasztása és beiktatása 2013. év június 9-én történt meg. A számvevőszék tagjai: Nagyné Lang Julianna, Schneider Edina, Molnár László, elnöke: Prépóst Tibor.

Nekünk megválasztottaknak közös jellemzőnk, hogy mindnyájan újak vagyunk ebben a szolgálatban, mindnyájan pénzügyi-gazdasági végzettséggel rendelkező szakemberek vagyunk és meg vagyunk győződve arról, hogy a „hűségesen és odaadóan” végzett szolgálatunk, egyházközségünk javára válik.

Ahhoz, hogy feladatainkat el tudjuk végezni először tisztába kellett kerülni egyházunk törvényeivel, a világi törvények egyházunkra vonatkozó szabályaival. Meg kellett határozni a számvevőszékünk helyét az evangélikus egyházon belül és egyházközségünkben is. Tisztázni kellett a függelmi viszonyokat, valamint ki kellett alakítani számvevőszékünk működésének szabályait. Elkészítettük saját ügyrendünket. Ezeknek a tevékenységeinknek az eredményét egy bemutató előadásban összefoglalva megismertettük egyházközségünk presbitériumával is.

Meghívtuk egyik ülésünkre a számvevőszék korábbi elnökét Göndör Jánosné testvérünket, aki értékes tanácsaival, tapasztalatainak átadásával segítette elindítani tevékenységünket. Köszönet érte.

Jómagam a számvevőszék elnökeként bemutatózó látogatást tettem Lajoskomáromban Királyné Reisinger Mártánál az egyházmegyei számvevőszék elnökénél, aki számos kérdés megbeszélésével, gyakorlati tapasztalataival segített eligazodni az egyházi gazdálkodás rejtelmeiben. Látogatásomat viszonzva részt vett egyik számvevőszéki ülésünkön is.

Igyekeztük növelni tájékozottságunkat egyházközségünk életéről, kialakult szokásokról ezért több esetben folytattunk informális beszélgetéseket egyházközségünk elnökségének tagjaival, pénztárosával, presbiter testvérekkel. Mint a számvevőszék elnöke rendszeresen részt vettem a presbitérium ülésein.

Megkezdve érdemi tevékenységünket áttekintettük egyházközségünk gazdálkodására vonatkozó szabályzatokat, melyekkel kapcsolatban sajnos meg kellett állapítani, hogy többnyire szabályzat tervezetek, vagy nagyon régiak és nem felelnek meg a jelenlegi követelményeknek. Ráhatásunkra és némi segítségünkkel elkezdődött a szükséges szabályzatok megalkotása, melynek egyik legfontosabb tagja a „Pénzkezelési szabályzat”, elfogadás előtti állapotban van. A számvevőszék alig több mint fél éves működése során a

következő vizsgálatokat végezte el egyházközségünkben: Gazdaságossági vizsgálat a „Kuckó” családi napközínél (egyházközségünk elnökségének felkérésére).

Pénztár rovancs vizsgálat a „Kuckó” családi napközínél.

A „Kuckó” családi napközi gazdasági-pénzügyi működésének vizsgálata.

Pénztár rovancs vizsgálat egyházközségünk pénztárában.

Az összes vizsgálatról készült „Vizsgálati jelentés” és átadásra került egyházközségünk elnökségének. Rajtuk keresztül az összes jelentésünket megkapta egyházközségünk presbitériuma is. Egyházközségünk érdeklődő tagjai a lelkesi hivatalban (iroda) megtekinthetik és megismerhetik ezeket a jelentéseket.

Folyamatban van egyházközségünkben egy gazdasági-pénzügyi vizsgálat, amely időhiány miatt még ezután kerül befejezésre.

Presbitériumunk döntése értelmében bezárásra került a családi napközi. A számvevőszék elnökeként részt vettem a családi napközi átadásánál a napközi pénztárának lezárásában és megszüntetésében, mely rendben lezajlott.

Számvevőszékünk is megvizsgálta a presbitérium elé terjesztett 2013. évi zárszámadást és a 2014. évi költségvetést. Még mielőtt summáznánk véleményünket az anyagról, tesszünk néhány megjegyzést.

A 3.721.606,-Ft nyitó pénzüsszeg és az 5.699.592,- Ft záró pénzüsszeg közötti 1.977.986 forintos növekmény nem adhat elbizakodottságra okot, mert ebből az összegből 1 millió forintot letétként kezelünk, amihez nem nyúlhatunk, egészen a letétet tevő haláláig. A maradvány összeg segíti feltölteni a lekötött tartalékainkat a kívánatos 3 millió forintos szintre és segíti áthidalni azokat a bizonytalanságokat, melyek a 2014-es gazdasági évben egyházközségünkre várnak. A családi napközi 2014. évi működése 347.706,-Ft negatív eredménnyel fejeződött be. Utóélete még nem zárult le ezért is szerepel a 2014. év előirányzatai között. A költségvetésben tervezett két összeg (összesen 320.000,-Ft) a gyermekvárás időszakban táppénzen lévő családi napközis dolgozó táppénzének 30 százalékat hivatott fedezni (140.000,-Ft), míg a másik összeg (180.000,-Ft) a Magyar Államkincstárral történő éves elszámolás fedezetét takarja. Ezeknek a kifizetéseknek a hatását enyhítheti, ha a családi napközi, immár feleslegessé vált eszközállományából sikerül valamit értékesíteni.

Nem könnyű költségvetést készíteni, hiszen egy jövőben bekövetkező bevétellel és a jövőben bekövetkező kiadással kell számolni. Óriási a bizonytalanság, amit megfelelő tartalékképzéssel lehet csak ellensúlyozni. Van egy mondás: „A költségvetés olyan, mint a vak embernek a fehér bot. Látni nem fog tőle, de segíti abban, hogy el ne botoljon a járdaszegélyben.” Bizzunk benne, hogy egyházközségünk idei költségvetése is segít abban, hogy el ne botoljunk a gazdasági élet akadályaiiban.

A 2014. évi költségvetés számaiban nagyon szerény, 82.000,-Ft éves pénznövekménnyel számol. Egyházközségünk gazdálkodásához biztonságot az előző évről áthozott az 1 millió forint letét számbavétele nélküli 4.699.592,-Ft

jelenti. Természetesen törekedni kell arra, hogy ezt inkább valamelyest gyarapítani lehessen, minthogy felélni.

Egyházközségünk számvevőszéke a 2014. február 5.-én tartott ülésén Kocztur Klára pénztárossal történt egyeztetés lefolytatása után megtárgyalta a benyújtott 2013. évi zárszámadást és a 2014. évi költségvetést és a következő határozatokat hozta:

2/2014.(02.05.) sz. számvevőszéki határozat

A Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség hagyományainak megfelelően elkészített 2013. évi zárszámadását 37.512.175,-Ft bevételi és 35.534.189,-Ft kiadási összeggel elfogadásra javasolja a presbitériumnak.

3/2014.(02.05.) sz. számvevőszéki határozat

A Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség hagyományainak megfelelően elkészített 2014. évi költségvetését 12.633.000,-Ft bevételi és 12.551.000,-Ft kiadási összeggel elfogadásra javasolja a presbitériumnak.

Magyarázatként meg kell jegyezni, hogy a 2013. év zárszámadásának bevételi- kiadási összegei és a 2014. év költségvetésének bevételi-kiadási összegei közötti nagy különbséget a Fehérvársurgói leánygyülekezetünk templom felújítási támogatásának átmenő összege okozza.

Köszönet azoknak akik, a zárszámadást és a költségvetést összeállították, komoly és nagy munkát végeztek. Külön megköszönöm Kocztur Klára pénztáros testvérünknek, hogy ennek a nagy munkának a számszaki részét összehozta és türelemmel viselte a számvevőszék észrevételeit és számos kérdését az egyeztetések során.

A számvevőszék nevében megköszönöm az elnökség tagjainak, presbiter testvéreinknek és mindenkinek, aki figyelemmel kísérte a munkánkat a támogató és a bíráló észrevételeiket. Mindegyikből tanultunk. Amikor elvállaltuk ezt a szolgálatot, tisztában voltunk vele, hogy a munkánk jellegéből fakadóan nem mi fogjuk vezetni az „egyházközségi népszerűségi listát.”

Külön köszönetemet fejezem ki kollégáimnak, a számvevőszék tagjainak azért a sok munkáért, energiáért, amit belefektettek tevékenységünkbe, átérzve feladatunk súlyát. A köszönet mellett elnézésüket kérem, a sokszori türelmetlen-ségemért.

A köszönetek sorában a végére hagytam, de egyébként első-sorban az Úristent illeti köszönet, hogy mindnyájunkat megáldott azzal a tehetséggel, melynek segítségével feladatunkat el tudtuk végezni.

Egy év lezárásakor előre is tekintünk. Sok a feladat. Az evangélikus egyháznak is meg kell felelni a kor, változó követelményeinek nem csak a gyülekezet építés és a hitélet területén, hanem az egyház gazdálkodása területén is. Az egyházak gazdálkodására vonatkozó állami jogszabályok, de az egyházunk vonatkozó jogszabályai ebben a megfelelésben előbbre járnak, mint maguk az egyházközségek. Ez alól a mi egyházközségünk sem kivétel, holott vannak már kivételek, megmutatva, hogy lehet ezt végezni szakszerűen, jogszerűen és nem megmaradni a 30-40 évvel ezelőtti szokások szintjén. Tudom, nehezíti ezeknek a változásoknak a bevezetését, hogy anyagiak hiányában minden ilyen jellegű feladatot is fizetetlen önkéntesekkel kell végrehajtani.

Miért olyan fontos ez? Az egyháznak, hogy küldetését be tudja tölteni jól működő, szilárd gazdasági alapokon nyugvó gazdálkodást kell folytatni. Nem szabad elfelejteni, hogy

egy közösség pénzével történik a gazdálkodás, ezért még szigorúbban be kell tartani a szabályokat, mint a gazdaság bármely területén. Nem utolsó sorban evangélikus keresztyén emberekként, erkölcsi kötelességünk is példát mutatni. Számvevőszékünk arra törekszik, hogy a hitéleti megújulásban élenjáró egyházközségünk a gazdasági életének irányításában, gazdasági tevékenységének végzésében is emelkedjen ki a tömegből. Talán az első elmozdulások már megtörténtek. Ebben kívánunk a jövőben is segíteni. Ez egy hosszú folyamat lesz, szemléletet kell formálni és sok-sok türelem is kell hozzá. Ehhez a számvevőszék önmagában kevés, a maga helyén egyházközségünk minden tagjára szükség lesz.

Az előzőekben felvázolt reménybeli változásoknak a véghezviteléhez kívánok gyülekezetünk minden tagjának erőt, egészséget és Isten áldásával kísért tevékenységet.

Köszönöm a figyelmet!

Erős vár a mi Istenünk!

Prépost Tibor
számvevőszék elnöke

Konfirmációi oktatás

A konfirmáció megerősítést jelent. Ahhoz, hogy gyermekeink valóban felnőtté váljanak, nemcsak a tudásban, hanem a hit terén is biztos ismeretekre van szükségük. A gyülekezeti hittanórákon ezért ismerkedünk meg a Biblia történeteivel. A **7-8. osztályban** pedig törekszünk összefoglalni a szerzett ismeretet. Konfirmációra való felkészítés április közepétől a szerdánként 17 órakor kezdődő hittanórák keretében folyik. Erre hívjuk azokat a fiatalokat, akik a következő – 2014/15-ös tanév folyamán – betöltik a 14. életévüket. Gyülekezetünkben **felnőtt konfirmációra**, hitvallásra is van lehetőség. Egyéni felkészülést biztosítunk középiskolás vagy felnőtt testvéreinknek, akik meg szeretnék erősíteni hitüket. Az érdeklődők a Lelkeszi Hivatalban jelentkezhetnek.

Útra bocsátó áldás

A középiskola befejezése az emberi élet egyik meghatározó állomása. Hívjuk az érettségire készülöket, a **középiskolai tanulmányaikat befejezőket**, hogy a vizsgák előtt, a felnőtté válás határán hálát adjanak Istennek, aki őket eddig megtartotta és vezette, és áldást kérjenek az előttük álló életszakaszra. Gyülekezetünkben az idén is az érettségi vizsgák megkezdése előtti vasárnapon, május 4-én várjuk az áldást kérőket. A pöntekenként 16 illetve 18 órakor kezdődő ifjúsági óráinkon erről is beszélgetünk.

„Énekelve adok hálát” (Zsolt 28, 7/b)

A Székesfehérvári Evangélikus Gyülekezet kórusáról

Gyülekezetünk énekkara 1986-ban alakult Bencze András lelkészünk biztatására Bányai Zsuzsanna, akkori kántor vezetésével. Az énekkari szolgálat célja az volt, hogy a még újnak számító énekeskönyvünk kevésbé ismert énekeit a gyülekezetnek megtanítsa, énekével vezesse, valamint az egyházi ünnepeket többszólamú művek megszólaltatásával gazdagítsa, az igében való elmélyülést segítse.

Megalakulás után a második évtől részt vettünk az évenként megrendezésre kerülő egyházmegyei kórustalálkozók. Pár év után testvére, Csekéné Bányai Erzsébet vette át a kórus vezetését. Később megyénkben több helyen énekel-tünk missziói szolgálatot végezve. Gyülekezetünk istentiszteleteit a rádió két alkalommal, az országos és helyi televízió egy-egy alkalommal közvetítette, amelyeken énekkarunk is dicsőítette Istent. Évente 20-25 alkalommal szolgá-lunk gyülekezetünkben és külön felkérésre.

Tíz év óta már hangszeres fiatalok is csatlakoztak hozzánk énekkarunkat kísérve, a megszólalást színesítve.

Egyházmegyénket képviselve három alkalommal vettünk részt egyházkerületi kórustalálkozón: Celldömölkön, Oroszlányban és Nemescsón. Ez utóbbit a legjobbnak járó Weltler Jenő plakettel jutalmazták.

Az ökumenikus imahét bevezetése óta református, baptista, katolikus énekkarokkal együtt dicsérjük Urunkat, Istenünket. Nagyobb lélegzetű műveket adhatunk elő, amihez külön-külön a kórusok kevesek lennének. Jótékonysági hangversenyeken szintén énekelünk együtt, egyre magasabb színvonalat elérve, ami kihat a saját kórusunkra is.

Próbáinkon a napi ige, és róla rövid elmélkedés hangzik el egy-egy kórustagtól, majd hozzá kapcsolódó gyülekezeti ének. Így nem „csak” kórus, hanem élő közösség, amit Isten Lelke vezet. Egymás gondját, örömét megismerve imádkozunk egymásért az Úrtól tanult imádsággal is. A megyén túl, a kaposvári evangélikus kórusal alakult ki kapcsolat. Adventi hangversenyre kaptunk meghívást, amelyet ők a templomunk 80 éves jubileumát közösen ünnepeelve viszo-noztak.

Az ünnepeken való szolgálatokon kívül évente 2 kiemelkedő alkalomra készül kórusunk. *Nagypénteken*: Passióolvasással és a szöveg énekkari művekkel való alátámasztásával - évente más-más feldolgozásban. (Pl: ifjúság pantomim játékaival, képekkel való kiegészítéssel.) *Ősszel*: különböző témájú előadás kórusművekkel. Pl: „Harmónia”, „Reformáció és szabadság”, „100 éve születtek” stb.

Isten megáldotta szolgálatainkat, és megajándékozott a több mint 25 évvel. Ennek gyümölcseként megjelent kórusunk lemeze, amelyen az egyházi év ünnepeihez kapcsolódó énekek hallhatóak.

Pár év óta működik még egy kórus kottát jól olvasó tagokkal, akik egy-egy különleges alkalomra jönnek össze Szebik Attila kántor vezetésével, kiegészülve kamarazenekarral is.

Ugyancsak Szebik Attila a családi istentiszteletek zenei vezetője. A hangszeren játszani tudó ifjúság öntevékenyen,

időnként Attila irányításával szolgál istentiszteleteinken.

A kántori szolgálatot (istentisztelet, esküvő, temetési szertartás) megbeszélés szerint többen látják el: Bányai Irén, Bencze Réka, Csekéné Bányai Erzsébet, Nagy Ágnes, Szebik Attila.

Külön köszönet illeti Pirka Lajos szolgálatát, aki éneklésével a temetéseken segít lelkészünknek.

Első külföldi utunk júliusban Wrocław-ba vezet, ahol kereszttyén találkozára kerül sor.

Örömmel várjuk közösségünkbe az énekelni szeretőket, külön hívogatjuk a férfiakat!

Igyekszünk eleget tenni minden kérésnek, ha Isten ígését hirdethetjük éneklésünkkel.

Hálát adunk Istennek mindezekért.

„Énekeljete és mondjatek dicséretet szívetekben az Úrnak, és adjatek hálát az Istennek, az Atyának mindenkor minde-nért, a mi Urunk Jézus Krisztus nevében.” (Ef. 5. 19-20)

Csekéné Bányai Erzsébet
kórusvezető

Csendes hűség

A gyülekezet egykori lelkésze, Nagy Tibor éppen 100 esztendővel ezelőtt, 1914. március 15-én született. Erről emlékezünk meg 2014. március 16-án, vasárnap 10,30 h-kor kezdődő istentiszteletünkön. Az istentiszteletet követően pedig az evangélikus temetőben a gyülekezet elnöksége megkoszorúzza a 44 éven keresztül Székesfehérváron szolgált lelkész sírját.

Templomunk, drága vagy nekünk

2014. március 16-án, az istentiszteletet és a koszorúzást követően közös ebédre nyílik lehetőség a gyülekezeti házban – előzetes jelentkezéssel. 14 órától vidám játék kezdődik, 15 órától pedig a templomban, annak díszében rejlő lelki kincseket tárja fel Fehér Károly lelkész előadása. Erre az alkalomra megkülönböztetett szeretettel várjuk azokat, akik az oltárdíszítés szolgálatágban részt vesznek vagy részt vettek.

Kirándulás Pünkösdi hétfőjén

Már az elmúlt esztendőbe is Pünkösdi hétfőjén közös, családi kirándulásra indultunk. Akkor a csurgóiak testvérszeretetét élveztük. Ebben az esztendőben június 9-én, Pünkösdhétfőn, Pákozdon tartunk istentiszteletet 9 órakor, s onnan indulunk túrára a Velencei-hegységbe.

„Mert Isten igéje élő és ható,”

(Zsid. 4, 12-13)

Egyházkerületünk lelkészei, tisztségviselői és gyülekezeti tagjai templomunkban tartott ünnepi áhítaton emlékeztek meg a kerület újjászületésének évfordulójáról.

Az ünnepi áhítaton elhangzott prédikációs alapige első szavai adják az eseményről szóló írás címét. A szószékről elhangzó ige teljes szövege az alábbiak szerint hangzott:

„Mert Isten igéje élő és ható, élesebb minden kétélű kardnál, és áthatol az elme és a lélek, az izületek és a velők szétválásáig, és megítéli a szív gondolatait és szándékait. Nincsen olyan teremtmény, amely rejtve volna előtte, sőt mindenki meztelen és fedetlen az ő szeme előtt. Neki kell majd számot adnunk.”

Az alkalom összehívásának okát az alábbi rövid áttekintéssel lehet megvilágítani.

Az 1576-ban megalakult Dunántúli Evangélikus Egyházkerületet (376 éves aktív munkálkodás után) 1952-ben megszüntette az akkori kommunista hatalom. A rendszerváltást követően lehetőség nyílt az előnytelen – a sok gyülekezetet nehezen átfogó – egyházkerületi struktúra megváltoztatására. Az evangélikus egyház zsinata, drámai viták után, 1977. február 22-én a meglevő két kerület mellett a dunántúli egyházkerület újbóli felállítása mellett döntött. A neve Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület lett. A harmadik egyházkerület 2000-ben kezdte meg szolgálatát. A megalakuláskor határozták el, hogy minden évben a február 22-e utáni első vasárnapon hálaadással emlékeznek meg az újjászületés évfordulójáról. Az idei évben a székesfehérvári gyülekezet templomában, vasárnap délutáni ünnepi, hálaadó istentiszteletén került sor erre a megemlékezésre. Az egyházkerületből 16 lelkész, több régebbi és jelenlegi szolgálattevő jött el erre az ünnepi alkalomra.

Az igehirdetés szolgálatát *Ittész János* nyugalmazott püspök, az újjáéledt kerület első megválasztott püspöke végezte, aki a fentebb már idézett ige (Zsid 4,12-13) alapján hirdette Isten igéjét.

„Hatvanad vasárnapján nem magunkat ünnepeljük, hanem az igehirdetés szolgálatát, az igehallgatást” -mondta a püspök. Az újjászületett kerület legitimációját emberileg meghatározhatja a zsinat döntése, de csak Isten élő, örök igéje tartja meg. A Szentlélek azért teremtette az egyházat, hogy megszólaltassa az örök evangéliumot. Isten megajándékoz bennünket azzal a felismeréssel, hogy az Ő igéje élő és ható hatalom. Isten igéje mélyre hatol, lemeztelenít, megítél, pellengérré állít, nem lehet elbújni előle; amikor az ítéző akarattal szembesülünk, akkor sem elveszíteni akar, hanem megmenteni. Nincsen olyan teremtmény, aki rejtve maradhat előtte. Isten előtt felelősséggel tartozunk. Felelősek az ige hirdetői, akik szólnak és azok, akik hallgatják. Ma is az élő ige álljon tanúságtételünk, kegyességünk középpontjában, ne történelmi évfordulók.

A liturgiát *Bencze András* püspök-helyettes, székesfehérvári lelkész és *Szarka István*, a Fejér-Komáromi egyházmege

esperese végezték *Ittész Jánossal* együtt. Az úrvacsorai szolgálatban *Fehér Károly* nyugalmazott lelkész is segédkezett. Igét olvasott *Mészáros Tamás*, a kerület jelenlegi és *Szabó György* a kerület korábbi felügyelője. A *Szarka István* esperes által vezetett általános könyörgő imádság szolgálatában *Kiss László* helyi felügyelő és *Prépost Károly* másodfelügyelő vett részt. Az istentiszteleten tizenhárom lelkész mondott áldást és énekelte együtt az ősi éneket, a Confirmát (*Erősítsd meg Istenünk, amit cselekedtél értünk....!*). Örömteli érzés töltött el mindnyájunkat, hogy templomunkban az egész egyházkerület minden érdeklődő tagjának részvételével tarthattunk az alkalomhoz méltó, felemelően ünnepélyes áhítatot. Ezzel az érzéssel egyenértékűen élhattük meg az ünnepi alkalom után a gyülekezeti teremben tartott találkozást, ahol testvéri beszélgetésen, agapén láttuk vendégül az egyházkerület megyéiből érkezett híveket.

Isten áldása legyen egyházkerületünkön, az abban munkálkodó valamennyi szolgálattevő és gyülekezeti tag munkáján! Erős vár a mi Istenünk!

Prépost Károly

Hozzád kötötten - mégis szabadon!

Elhívtál! - Mérhetetlen kegyelem!
Szolgálatodra! - Drága kiváltságunk!
Szereteted érezve szüntelen,
ha Te vezetsz, béke útjain járunk.

Csak egyet követelsz tőlünk: hűséget.
Jele engedelmesség, bizalom,
magunk új meg új átadása néked,
Hozzád kötötten - mégis szabadon!

Tiele-Winckler Éva

Fordította: Túrmezei Erzsébet

Családi istentisztelet

Március 30-án, vasárnap fél 9 órakor családi istentiszteletet tartunk a gyülekezeti teremben. Az istentisztelet tere, énekei és hangulata a kisgyermekes családok számára nyújt lehetőséget az ünneplésre.

Tanévzáró istentisztelet

A tanév folyamán kapott áldásokért, elért eredményeinkért június 15-én, vasárnap fél 11-kor kezdődő istentiszteleten adunk hálát. Ezen az istentiszteleten az ifjúsági kör szolgál. A hittanórák résztvevőit és családjait megkülönböztetett szeretettel várjuk.

Jézus utolsó vacsorája

(Részlet Scholz László: *A hálaadás kelyhe* című könyvéből)

Jézus utolsó vacsorája is paskavacsora volt! És ez sok mindent megértet. Ezen a tételen ugyan sokat vitatkoztak már a tudósok és a vita még nincs lezárva. Sőt, valószínűen nem is lesz soha. Az evangéliumok nem írják le egyöntetűen az utolsó vacsorát. Különösképpen is ellentétek vannak az első három evangélium és János evangéliuma között. Az első három evangélium, az u. n. *szinoptikusok*, határozottan mint *páska-lakomát* írják le Jézus utolsó vacsoráját. János mintha nem tudna erről és csak egyszerű, *közönséges* vacsoráról beszél. Kétségtelenül mindegyik részről maradnak még meg nem oldott mozzanatok. De szerintünk olyan halom érthetlenséghez jutunk el, hogyha elvetjük az első három evangélium páska-jellegű leírását, hogy abból soha ki nem magyarázkodhatunk. Míg arra tudunk egy és más magyarázatot felhozni, hogy miért *nincs* minden evangéliumban egyformán határozottan kifejezve Jézus utolsó vacsorájának páska-jellege, illetve, hogy miért nincs minden páska mozzanata megörökítve. Ezt megérthetjük abból, hogy az evangélisták számára nem is volt fontos az *egész* vacsora részletezése. Nem akartak ők jegyzőkönyvet felvenni. Minek is írják le, amikor gyermekségüktől fogva benne éltek ebben az ünnepi gyakorlatban és mind jól ismerték azt? Az ő számukra és az egész első keresztyénség számára is az az *új cselekmény* volt a fontos, amit Jézus ennek a paskavacsorának *keretében* szerzett, tudniillik az Úr szent vacsorája.

A paskavacsora egyes mozzanatait egészen szépen megmaradtak még a *Lukács* evangéliumában közölt szövegben. Nem tűrték volna ezt meg, hogyha hamis! Különben is az evangéliumoknak (mindegyiknek!) egy egész csomó apró vonása biztosít bennünket arról, hogy Jézus utolsó vacsorája nem közönséges étkezés, hanem paskalakoma volt. Egy kiváló német teológus (*J. Jeremiás*) figyelte meg a következőket:

1. Jézus az utolsó vacsorát *Jeruzsálemben* tartja meg tanítványai-val. Pedig egyébként naponként Bethániába megy szállásra, amely 3/4 órányi sétára van a szent várostól. Miért tölti a nagycsütörtöki vacsorát éppen *Jeruzsálem* falai között késő este? Mert a *paskavacsorát* Jeruzsálem falain belül kellett elkölteni.
 2. Az utolsó vacsora *éjszakai* lakoma volt. Pál is azt mondja: azon az *éjszakán*, amelyen Jézus elárultatott. Ez is szokatlan. Hiszen a zsidók hozzánk képest korán vacsoráztak. De a *páska* kivételesen éjszakai lakoma volt az egyiptomi éjszaka emlékére.
 3. Az utolsó vacsorán Jézus társasága is asztalhoz *feküdt* Miért nem ültek, mint máskor? Mert a *paskavacsorán* ez szertartásos kötelesség volt.
 4. *Bort* isznak. Ez is csak ünnepen kerül Izrael asztalára. A *paskavacsorán* meg egyenesen kötelesség, hiszen a szertartáshoz 4 pohár bor tartozik.
 5. A vacsora végén az Olajfák hegyére menet *dicséretet* énekelnek Jézus és tanítványai. Ez nem más, mint a *paskavacsorát* bevezető dicséret, zsoltárok éneklése.
 6. Végül Jézus a kenyérhez és a borhoz *magyarázó szókat* fűz. Ez csak abból a szokásból érthető meg könnyen, amit a zsidó *paskavacsoránál* láttunk: a családtya a lakoma egyes eledeleihez magyarázó szókat fűzött! Tehát Jézus utolsó vacsorája paskavacsora volt Niszán hó 14-én este, csütörtökön.
- Hadd tegyek még hozzá néhány szemernyi megfigyelést. Pál apostol beszél az *áldás poharáról* a hálaadás kelyhéről (I.Kor.10,16.) Ez volt a harmadik *paskavacsorai* pohár neve. A vacsora elején Jézus beszél „a szőlőtőke gyümölcséről”; amelyből többet nem iszik, amíg el nem jön Isten országa. (Luk. 22, 18.) A *paskavacsora* elején halottuk azt az imádságot, amelyben hálát mondanak éppen „a szőlőtőke gyümölcséért!” Aztán Jézusnak ez a szava is : Az én emlékeztetremre – csak onnan érthető, hogy a *páska* emlékezőünnep volt. Vagy amikor Jézus halála bekövetkezik és már nincs szükség arra, hogy a lábcsonjtját megtörjék és doron-

golva sietessék a halált, azt mondja János evangéliuma : Azért lett ez, hogy beteljesedjék az írás : Az ő csontja meg ne töreghessen. (Ján. 19, 36.) Ez az írás pedig a *paskabarányról* szól. Jézus utolsó vacsorája paskavacsora volt!

Jézus utolsó vacsorája azonban több is volt, mint paskavacsora. Ez éppen akkor fog előttünk megvilágosodni, ha megkíséröljük elhelyezni Jézus szavait és cselekvését a már általunk ismert *paskavacsora* rendjébe. A részletek megértését a bibliai szövegek magyarázatára hagyjuk; most csak éppen rekonstruálni kívánjuk az Úrvacsora szerzését a paskavacsora keretében. Hogyan szerzte Jézus szent cselekményét az utolsó vacsorán? Jézus tudatosan *újított* a paskavacsorán, amelyben mintegy az ő sorsának *előképét* látta meg. Neki, mint Messiásnak, joga volt ehhez az újításhoz. Ugyanaz a Jézus cselekszik itt, aki a Hegyi Beszédben így szólt: Hallottátok, hogy megmondatott a régieknek.... én pedig azt mondom nektek. Mintha csak azt fejezné ki az utolsó vacsorán: Ti eddig törvény szerint így cselekedtetek, *én* pedig ezt cselekszem most!

A vacsora elején az *első pohár* felett, mint láttuk, hálát adtak a szőlőtőke gyümölcséért és a nagyemlékeztető ünnepért. Jézus is hasonlóképpen cselekszik: veszi a poharat, mint családtya és hálát ad, mondván: „Vegyétek ezt és osszátok el magatok között, mert mondom nektek, hogy nem iszom a szőlőtőkének gyümölcséből, míg el nem jön Isten országa”. (Luk. 22, 17-18.) Tehát *ennek* az ünnepnek az a jelentősége, hogy *utolsó* vacsora a földön, folytatása már csak az Isten királyi birodalmában lesz. Aztán folyik tovább a lakoma.

Mikor a főétkezés előtt a kovásztalan kenyér megáldására és megtörésére kerül a sor, akkor Jézus megint valami *újat* mond: „Vegyétek és egyétek, ez az én testem”. És kiosztja a szétört darabokat. Tehát ez nem a legelejen történt, hiszen már két pohár bort is megittak. Ezért kezdik az evangéliumok az úrvacsora szerzését így: „És amikor ők evének , tehát már evés *közben* történt. Aztán lefolyik az egész. bárány megevése. Kezet mosnak. Most jön a vacsora *végén* a *harmadik pohár* a hálaadás kelyhe, az áldás pohara. Ezért mondják az evangéliumok : „Es *miután* megvacsorált, vette a poharat, hálátka adott és nekik adta körbe és megint csak *új* szókat fűzött ehhez: „e pohár amaz új szövetség az én véremben, amely érettetek kiontatik”. És csak ezután mennek ki a Getsemánéba zsoltárénekeket énekelve.

De miért mondotta a kenyér és bor felett mondott szavakat Jézus ilyen *későn* a főétkezés elején és végén? Miért nem tartotta magát ahhoz a szokáshoz, hogy már az előételek után mondta volna el magyarázó szavait e két eledelhez, mint ahogyan a családfe megmagyarázza a bárányt, a keserűfüveket és a kovásztalan kenyeret? Nagyon egyszerű a válasz Jézus nemcsak *magyarázni* akart, hanem egy új cselekményt akart alapítani. Ezért a *kiosztás* cselekvésekor mondja a szavakat. Hiszen ő nemcsak azt akarja mondani, hogy a megtört kenyér *emlékeztet* az ő közeli halálára és a pohárban vöröslő bor úgy *hasonlít* az ő nemsokára kicsorduló vére, hanem ő adni akarja testét és véré, teljes önmagát, hogy az övét soha árvakul ne hagyja. *Ő itt misztériumot szerez. Szentséget, vagyis olyan szent cselekményt amely ad is valamit, aminek hatása van, amiben ő önmagát adja.* Amint a kiosztott kenyér és bor a zsidó asztalközösségnek *közvetíti* a közös áldást, úgy a kiosztott úrvacsorai elemek Krisztus testében és véreben *részesítik* a tanítványokat mert itt már többé nem pusztá kenyér és bor emlékeztető jegyei állanak előttünk, hanem Krisztus szentsége, amelyben érvényesek az ő hazugságot nem tartalmazható ígí: Ez az én testem, ez az én vérem! Így közelebb jutottunk az Úrvacsora megértéséhez, nem a tartalma és valósága, de a *keletkezése* megértéséhez.

EVANGÉLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG
SZÉKESFEHÉRVÁR



8000 Székesfehérvár
Szekfü Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677

Fax: (22) 506-678

Mobil: (06) 20 824 3300

E-mail: szfvar@lutheran.hu

Honlap:

<http://szekesfehervar.lutheran.hu>

Bencze András lelkész

Mobil: (06) 20 824 3301

E-mail:

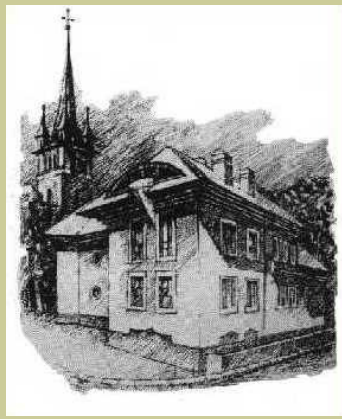
bencze.andras@lutheran.hu

Facebook oldal:

<https://www.facebook.com/SzekesfehervariEvangelikus>

SzekesfehervariEvangelikus

Egyhazkozsag



Szeretettel kérjük, támogassa adója 1%-ával egyházunkat és alapítványunkat!

Magyarországi Evangélikus Egyház Technikai száma: 0035

„Egymásért Élni” Alapítvány adószáma: 18480067-1-07

Alapítványunk bankszámlaszáma: 10200232-29375211

Egyházközségünk bankszámlaszáma: 11736116-20082422

ALKALMAK A GYÜLEKEZETBEN

Ünnepek, kiemelkedő alkalmak

Március 16. vasárnap 10,30 h Istentisztelet, emlékezés Nagy Tibor lelkész születésének 100 évfordulóján, koszorúzás a temetőben

14 h Templomunk, drága vagy nekünk! Gyülekezeti délután

Április 13. Virágvasárnap 10,30 h istentisztelet

Április 14-16. Nagyhétfő-nagyszerda 18 h Nagyheti igehirdetés-sorozat

szerdán: a celldömölki ifjúsági kör passiójátéka

Április 17. Nagycsütörtök 18 h Az úrvacsora szerzésének ünnepe - istentisztelet

Április 18. Nagypéntek 10,30 h Jézus halálának emlékezete - istentisztelet

18 h Passióolvasás az énekkar szolgálatával

Április 19. Nagyszombat 18 h Nagyheti áhítat

23,30 h Feltámadás liturgia

Április 20. Húsvét 10,30 h Jézus feltámadásának ünnepe - istentisztelet

Április 21. Húsvéthétfő 10,30 h A hitet teremtő Jézus - istentisztelet

Május 4. vasárnap 10,30 h anyák napja, érettségizők útrabocsátó áldása az istentiszteleten

Május 31. szombat 10 h kerületi missziói nap Győrött

Június 8. Pünkösd 10,30 h A Szentlélek kitöltésének ünnepe - istentisztelet

Június 9. Pünkösdhétfő 10,30 h Az Egyház születése - istentisztelet

9 h istentisztelet Pákozdon a református templomban – családok kirándulás

Június 15. vasárnap 10,30 h Szentháromság ünnepe - tanévzáró istentisztelet

Rendszeres alkalmak

Hittanórák - óvodás kortól 14 éves korig - szerda 17 h

Ifjúsági óra - (mint a tevé, hogy legyen erőnk a következő hétre) első púp - péntek 16 h második púp - péntek 18 h

Elmaradt hittanórák - dolgozók beszélgető köre - hétfő 18 h

Énekkar - az egyházi kórusmuzsika kedvelőinek - szerda 18 h

Irodalmi kör - közös válogatás az irodalom gyöngyszemeiből havonta egy - csütörtök 18 h

Munkatársi megbeszélés - azoknak, akik a gyülekezet életébe aktívan be szeretnének kapcsolódni havonta egy - kedd 17,30 h

Gyülekezeti bibliaóra - közösen tanulmányozzuk a Bibliát és készülünk a vasárnapi istentiszteletre - kedd 16 h

Imaközösség - az imádság a közösségnek és az egyes embernek is lélegzetvétel, amelyben a Szentlélek teremt közösséget ember és Isten, ember és ember között - csütörtök 8 h

Missziói kör - családi együttlét, érdekes információk a külmiszióról - kedd 15 h

Nyugdíjas klub - életünkről öszintén - minden hó 1. hétfője 14 h

Istentiszteletek szociális intézményekben

Aranybárka Otthon Gárdony minden hó utolsó csütörtök 15 óra

SZIM Otthon Székesfehérvár, Farkasvermi út minden hó utolsó szerda 10,30 h

Istentiszteletek a leánygyülekezetben és szórványainkban

Fehérvárcsurgón minden vasárnapon és ünnepnapok első napján 9 órakor tartunk istentiszteletet. A hónap első vasárnapján úrvacsorával.

Gárdonyban Húsvétig a Bóné Kálmán utcai református gyülekezeti házban minden hó 2. és 4. vasárnapján 9 órakor tartunk istentiszteletet. Húsvét után ugyanezek a vasárnapokon 18 órakor jövünk össze. Ünnepnapon külön megbeszélt időpontban van istentisztelet.

Sárosdon Húsvétig a református templomban minden hó 2. vasárnapján 15 órakor tartunk istentiszteletet. Húsvét után ugyanezek a vasárnapokon 16 órakor találkozunk. Ünnepnapon külön megbeszélt időpontban van istentisztelet.